

ржката, а у нѣкои е скрита, дълбоко заровена въ земята, като нѣкое семе, покрито отгоре съ дебелъ пластъ торъ. За да могатъ свѣтлината и топлината да влияятъ върху това семе, да може да расте и да се развива, частъ отъ този торъ трѣбва да се изхвърли настрана. При това ново положение, семето може да се развива правилно. Това показва, че семето не се нуждае отъ много торъ. Въ този смисълъ, нѣкои хора се стремятъ къмъ голѣми богатства, но тия богатства не сж нищо друго, освенъ излишенъ торъ, отъ който тѣ трѣбва да се освободятъ. Малко торъ е нужно на човѣка. Голѣмото количество торъ е онова богатство, отъ което човѣкъ страда. Голѣмото богатство е една крайностъ въ живота, а недоимъкътъ е друга крайностъ. Виждате друго семе, посадено въ пѣсчлива почва, но не може да вирѣе, нѣма влага, нѣма топлина, необходими за неговото развитие. Какво трѣбва да направите? Ще вземете малко торъ и ще турите върху него. Значи, за да може първото семе да расте и да се развива правилно, трѣбва да се отнеме частъ отъ неговото изобилие, отъ неговото богатство. За да може второто семе, което е поставено при бѣдни, оскѣдни условия, да се развива правилно, трѣбва да му се даде отъ изобилието на първото семе. Богатството и сиромашията, взети въ умствено и сърдечно отношение, сж две условия въ живота, които трѣбва разумно да се урегулиратъ. Когато умътъ на човѣка е богатъ, трѣбва да се вземе отъ неговото изобилие, отъ неговото богатство, за да се натори сърцето; когато сърцето на човѣка е богато, трѣбва да се вземе отъ неговото изобилие, за да се натори ума. Следователно, нито сърцето може да се развива безъ наторяване, нито умътъ може да се развива безъ наторяване.

И тъй, когато се говори за любовта, ние разбираме подобрене въ сѣдбата на човѣшкото сърце. Само любовта е въ сила да подобри състоянието на сърцето. Не е достатъчно само човѣкъ да има опитности, но той трѣбва разумно да използва тия опитности. Съвременнитѣ хора сж така вкиснати, че богати и бѣдни, учени и прости — всички сж недоволни отъ живота. Въ себе си не вѣрватъ, въ ближнитѣ си не вѣрватъ, въ Бога не вѣрватъ — какво друго може да имъ се даде? Отъ кого могатъ да получатъ нѣщо? Истинската вѣра подразбира положение, при което човѣкъ да не се разколебава въ своитѣ убеждения, да не губи упованието си въ Бога. Какво виждаме